

เพลงสุดท้าย

หัวใจมีเพียงให้... หัวใจมีเพียงเก็บ

เพลงสุดท้าย The Last Song

เมื่อรัก... มีค่า... มีเพียง...
เธอ... เป็น... ของ... ของ... ของ... ของ...
ของ... ของ... ของ... ของ... ของ...
ของ... ของ... ของ... ของ... ของ...
ของ... ของ... ของ... ของ... ของ...

เพลงสุดท้าย

สมหญิง ดาวราย สาวประเภทสองที่ได้รับการยกย่องให้เป็นนักแสดงคาบาริ่ดาวเด่นของ ทิฟฟานี ไชว์ที่พัทธา เนื่องจากเธอเพียบพร้อมไปด้วยคุณสมบัติที่มากกว่า นางโชว์ คนหนึ่งพึงจะมี ไม่ว่าจะเป็นหน้าตาท่าทาง กิริยามารยาทที่เป็นกุลสตรีทุกด้าน รวมถึงลีลาการแสดงในรูปแบบต่าง ๆ ที่ออกมาจากจิตวิญญาณอย่างแท้จริง สมหญิงมี ความคิดฝิ่งแน่นว่า ความรัก จะไม่มีวันเกิดขึ้นกับจิตใจของเธอเป็นอันขาด เพราะตัวอย่างชีวิตรักของเพศที่สามสอนให้สมหญิงได้เรียนรู้ว่า “ไม่มีรักแท้สำหรับเพศสีม่วง” นอกเสียจากความเจ็บปวดขึ้นมาและผิวดวงเพียงอย่างเดียว เฉกเช่นชีวิตรัก ของ “ ประเทือง ” (ชื่อเทือง) กะเทยรุ่นใหญ่เจ้าของทิฟฟานี ไชว์ ที่แม่จะสมบุญรุ่มพูนพร้อมไปเสียทุกอย่าง แต่ก็ยังไม่วายต้องทรนทรายเกือบตายเพราะความรัก เมื่อ บดินทร์ นักร้องหนุ่มหน้าม่าน ที่ชื่อเทืองเลี้ยงไว้ผละหนีจากอกซ้า ๆ หลังจากได้กอบโกยทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาปรารถนาแล้ว บุญเดิม นักร้องหนุ่มคนใหม่ของทิฟฟานี ไชว์ ได้รับการต้อนรับจากคนดูและเพื่อนร่วมคณะเป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับสมหญิงที่เห็นแววความสามารถของบุญเดิม และเป็นผู้ชักชวนให้มาทำงานนี้ สมหญิงได้ให้ความช่วยเหลือทุกอย่างแก่บุญเดิมอดีตช่างซ่อมรถด้วยความเต็มใจอย่างยิ่ง เพราะเห็นว่าบุญเดิมต้องทำงานส่งเสียตัวเองเรียนด้วย เป็นเหตุให้ชื่อเทืองและเพื่อนนางโชว์เริ่มซุบซิบกันว่า บุญเดิมได้เข้ามาทำลาย ” เชื้อกันหัวใจของสมหญิงลงแล้ว

แต่แล้วเมื่อ แม่อันเป็นที่รักและจุดยึดเหนี่ยวจิตใจของสมหญิงต้องมาเสียชีวิตลงอย่างไม่คาดคิด แผลงพักพิงหัวใจที่บอบช้ำของสมหญิงจึงอยู่ที่บุญเดิมเรื่อยมา จนสุดท้ายสมหญิงแยกไม่ออกว่าหัวใจของตัวเองนั้นหลงรักบุญเดิมมากน้อยเพียงใด วันเวลาผ่านไปก็ยิ่งทำให้บุญเดิมกับสมหญิงคือเงาตามตัวของกันและกัน แต่แทนที่เพื่อน ๆ นางโชว์จะดีใจไปกับสมหญิง ทุกคนกลับให้ความเป็นห่วง โดยเฉพาะชื่อเทืองที่เป็นห่วงสมหญิงมากกว่าใคร เพราะจากสมหญิงที่เคยร่าเริงคบหาสมาคมกับเพื่อน ๆ กลับกลายเป็นสมหญิงที่เฝ้ารอนับวันเวลาอย่างไร้จุดหมาย เมื่อบุญเดิมต้องไปเรียนหรือไปค้างกับเพื่อน ๆ นักศึกษาที่กรุงเทพฯ

ในวันนั้น แม้ ว่าสมหญิงจะภาวนาให้มันเป็นเพียงฝันร้าย แต่มันก็คือความจริง...ความจริงอันแสนเจ็บปวด เมื่อบุญเดิมเกี่ยวก้อย อรทัย น้องสาวสุดที่รักของสมหญิง มาสารภาพกับเธอว่า ทั้งสองมีความรักแท้ต่อกันและต้องการที่จะเดินทางไปเรียนหนังสือที่เมืองนอก ด้วยกัน สมหญิงเจ็บปวดรวดร้าว และต้องจำยอมรับความจริงที่เกิดขึ้นต่อหน้าอย่างสุดแสนทรมาณ โดยขอให้บุญเดิม กลับมาเป็นเหมือนเดิม แต่บุญเดมียืนยันที่จะไปเรียนต่อเมืองนอก สุดท้าย สมหญิงได้ส่งสร้อยคอที่บุญเดิมซื้อให้คืนให้ทางจดหมาย โดยสมหญิงเคยพูดไว้เป็นปริศนาว่า ถ้าเมื่อใดที่สร้อยเส้นนี้หลุดออกจากคอ คือวันตายของเธอ บุญเดิมคิดได้จึงรีบขับรถไปหาสมหญิง แต่ไม่ทัน สมหญิง ได้ฆ่าตัวตาย ไปพร้อมการการแสดงบนเวทีของสมหญิงให้เรื่อง เพลงสุดท้าย